

Κείμενο 2

Μ. ΚΑΡΑΓΑΤΣΗΣ (1908-1960)

Η Μεγάλη Χίμαιρα [απόσπασμα]

Το απόσπασμα είναι από το έργο του Μ. Καραγάτση Η Μεγάλη Χίμαιρα (Αθήνα: Εκδόσεις Εστία, 2016). Η Μαρίνα, νεαρή Γαλλίδα, ερωτεύεται και παντρεύεται έναν Έλληνα καπετάνιο, τον Γιάννη. Αφήνει τη χώρα της και μετακομίζει στη Σύρο. Εκεί συγκατοικεί με την πεθερά της, τη γριά Ρεϊζαίνα.

Πολλές φορές, τα πρωινά που ο Γιάννης έλειπε στη Σύρο, πεθερά και νύφη κουβέντιαζαν παρακινημένες από κάποια βαθύτερη ανάγκη επαφής. Η Μαρίνα έλεγε πολύ λίγα για την παλιά της ζωή. Είχε αποφασίσει να μην εξομολογηθεί ποτέ, σε κανέναν, όλα εκείνα που υπήρξαν η δυστυχία και η ντροπή της πρώτης ηλικίας της.

- Μη γυρεύεις λεπτομέρειες από την παλιά μου ζωή, είχε πει του Γιάννη. Ήταν τόσο δυστυχισμένη, που δεν θέλω ούτε να τη θυμάμαι. Σου λέω την αλήθεια. Και σε παρακαλώ να σεβαστείς την επιθυμία μου.

- Θα τη σεβαστώ...

Πήγε και βρήκε τη μάνα του, τη Ρεϊζαίνα. Ήταν δύσκολο να της πει αυτό που ήθελε:

- Μητέρα, η Μαρίνα δεν είναι σαν τις δικές μας τις γυναίκες. Σκέφτεται αλλιώς, νιώθει αλλιώς. Δεν θα 'θελε ποτέ να τη ρωτάνε για την περασμένη ζωή της. Αν νιώσει την ανάγκη, θα μιλήσει πρώτη αυτή... [...]

- Έτσι φαίνεται είναι οι ξένες. Δεν έχουν την καρδιά στο χέρι, διαφεντεύουν τη γλώσσα τους...

Έτσι οι συνομιλίες της Ρεϊζαίνας με τη νύφη της ήταν συνήθως ένας μακρύς μονόλογος της πρώτης. Η γριά η ποτισμένη με το φαρμάκι της γυναίκας του ναύτη, διηγόταν την ιστορία της θαλασσοδαρμένης φαμίλιας της. Τα λόγια αντηχούσαν στο στόμα της σαν ποίημα, που δεν ήταν άλλο από το μεγάλο έπος της θάλασσας. Η Μαρίνα την άκουγε με ενδιαφέρον, πολλές φορές και με συγκίνηση. Μα όλ' αυτά ήταν ξώπετσα, μην μπορώντας ν' αγγίξουν το βάθος της καρδιάς.

Δεν γινόταν να μονιάσουν αυτές οι δύο γυναίκες. Τις χώριζε ένα απέραντο διάστημα από χώρες, φυλές και κλίματα. Η μια ήταν κόρη των ξανθών Βίκινγκς, των σκληρών πολεμιστών του χρυσαφιού. Η άλλη Ασιάτισσα, με ψυχή κλειδωμένη, είχε στις φλέβες της το αίμα των αληθινών θαλασσινών, εκείνων που παλεύουν πραγματικά με το κύμα για να εμπορευτούν τον πλούτο της γης. Για τους πρώτους, η θάλασσα είναι μέσο· για τους δεύτερους, σκοπός.

«Όταν μπορέσω -συλλογιζόταν η Μαρίνα- να βρω εκείνο που κρύβεται κάτω από τα λόγια της, τότε θα καταλάβω πως γίνηκα ένα με τούτη τη γη και τους ανθρώπους της».

Την ίδια στιγμή η Ρεϊζαίνα έλεγε μέσα της: «Όχι! Εκείνο που θα 'λεγα σε μια γυναίκα που 'χει το ίδιο αίμα με μας, σε τούτη δεν μπορώ να το πω. Δεν θα με καταλάβει. Αλλά κι ούτε θέλω να με καταλάβει.»

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 3 (μονάδες 20)

Να εντοπίσετε τα σημεία που υπάρχει ευθύς λόγος στο κείμενο. Γιατί επιλέγει τη χρήση του ευθέως λόγου ο συγγραφέας;

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Πώς ερμηνεύεις τη δυσκολία ουσιαστικής επικοινωνίας των δύο γυναικών με βάση τα νοήματα του Κειμένου 2 (μονάδες 10); Με ποια από τις δύο ηρωίδες θα ταυτιζόσουν περισσότερο και γιατί; (μονάδες 5) Η απάντησή σου να μην ξεπερνά τις 100-150 λέξεις.

Μονάδες 15

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Σημεία του κειμένου στα οποία θα βασιστεί η απάντηση:

- *Μητέρα, η Μαρίνα δεν είναι σαν τις δικές μας τις γυναίκες. Σκέφτεται αλλιώς, νιώθει αλλιώς...*
- *-Έτσι φαίνεται είναι οι ξένες. Δεν έχουν την καρδιά στο χέρι, διαφεντεύουν τη γλώσσα τους...*
- *Η Μαρίνα την άκουγε με ενδιαφέρον, πολλές φορές και με συγκίνηση. Μα όλ' αυτά ήταν ξώπετσα, μην μπορώντας ν' αγγίξουν το βάθος της καρδιάς.*
- *Τις χώριζε ένα απέραντο διάστημα από χώρες, φυλές και κλίματα. Η μία ήταν κόρη ...*
- *Όταν μπορέσω -συλλογιζόταν η Μαρίνα- να βρω εκείνο που κρύβεται κάτω από τα λόγια της, τότε θα καταλάβω πως γίνηκα ένα με τούτη τη γη και τους ανθρώπους της.*
- *Εκείνο που θα 'λεγα σε μία γυναίκα που 'χει το ίδιο αίμα με μας, σε τούτη δεν μπορώ να το πω. Δεν θα με καταλάβει.*

Οι δύο γυναίκες έχουν διαφορετική προέλευση, καταγωγή, κοινωνική θέση, συνήθειες και παρελθόν. Η γριά Ρεϊζαίνα, νησιώτισσα, σύζυγος ναυτικού, κλασική Ελληνίδα μητέρα, εκδηλωτική και ομιλητική, αντιμετωπίζει επιφυλακτικά και καχύποπτα τη Γαλλίδα νύφη της. Της αρέσει να διηγείται τις θαλασσινές περιπέτειες της οικογένειάς της, για τις οποίες είναι περήφανη, καθώς έχουν σημαδέψει και διαμορφώσει τη ζωή της. Θα προτιμούσε ίσως μια Ελληνίδα νύφη, που θα την καταλάβαινε περισσότερο.

Η Μαρίνα, Γαλλίδα που μετακομίζει σε ένα ελληνικό νησί, κλειστή και εσωστρεφής, δοκιμασμένη από τη μοίρα, δεν καταφέρνει να «νιώσει» τα λόγια της πεθεράς της. Δεν είναι μαθημένη στις φουρτούνες της θάλασσας, αν και έχει ζήσει άλλες φουρτούνες στο παρελθόν, για τις οποίες αρνείται να μιλήσει, μάλλον από ντροπή. Ευγενής αλλά σιωπηλή, νιώθει ξένη στο νησιωτικό περιβάλλον της Σύρου και δυσκολεύεται να προσαρμοστεί.

Ο/Η μαθητής/-τρια καλείται να επιλέξει με ποια από τις ηρωίδες θα ταυτιζόταν περισσότερο και να αιτιολογήσει τη θέση του/της με τα κατάλληλα επιχειρήματα/ με αναφορά στα κοινά χαρακτηριστικά, που θα την τεκμηριώσουν.